

„צריכים לפתוח אותם יותר, לממן את טיסתם ארצה ושהייתם כאן!“

פשוט אינם יכולים להתמודד עם המחירים.

ניבה עצמה לא התעצלה גם העונה, ורחל אלקלעי עיצבה קולקציה יפה ועשירה של ביגדי כותנה וויסקווה בצבעים חזקים — ירוק-אמרלה, ורוד מזועזע, סגול-לילה, צהוב ושמנת, והכל בשילובי הצבע השחור.

האופטימי באמת היה רק יוחנן לוי, מנהל חטיבת הטכסטיל במישרד התעשייה והמיסחר שהודיע כי ייצא ענף הטכסטיל גדל בשנה האחרונה

צעד

שהוא צווארון, כובע ושאל, מדגימה שרי חן, במעיל של דנה גיי, שיא-האופנה.

ריאלית ב-10%, והסתכם ב-259 מיליון דולר. אם כי יצואני האופנה לא הרגישו את זה על עורם, זה לפחות נשמע טוב.

בלבן או בשחור על עקב גבוה. זאת היתה אחת האטרקציות של שבוע-האופנה בבית הטכסטיל והאופנה על שפת-ימה של תל-אביב.

של רונלד ששון: או שימלונת מר גרבוני-תחרה

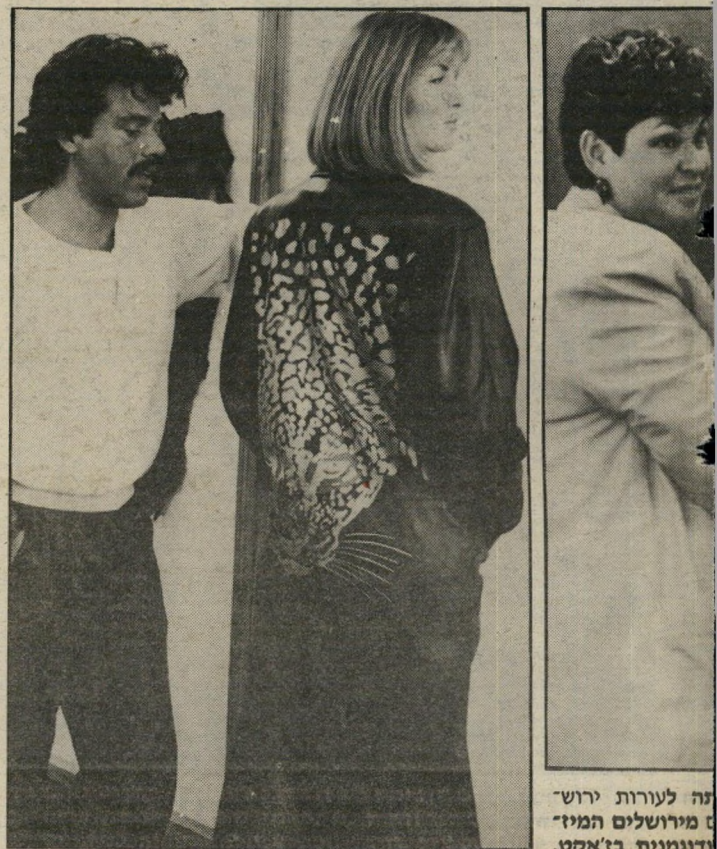

פולופ סבור שהממשלה, מכור-היצוא, מרכז-האופנה והיצרנים לא נותנים לקניינים סיבות מפתות לבוא לארץ, שלא לדבר על כך שהיה צריך להציע להם כרטיסי-טיסה בחינם ולשלם עבור שהייתם, כפי שעושות מדינות מתחרות.

בכל זאת לא נרתע, פולופ, עיצב לחורף '86 ביגדי-עור, שמלות, חליפות מקושטות בניטים ו'אקטים מודפסים ומיוחדים. הרפסה שאינה מקשה את העור ואינה יורדת בניקוי. ההדפס הוא ראש גדול של נמר בגווני זהב וחום. חווה לוי, אשתו של פולופ, יצאה בקו חדש, עם שותפתה, סוזן ברוק; בעיקר בגדים מכרי פוטר או כותנה, חולצות מבר ג'ינס בהדפסי-פרחים וקישוטי אבנים נוצצות וניטים מאוד אופנתיים.

קול אופטימי אחד. ישראל ברוך, סגן יו"ר מרכז האופנה במכון היצוא ומבעלי ניבה, הודה כי היצרנים

פחות סיבות לאושר היו לגי פולופ, שקבע כי יצנים לא עמדו בתור. הם כמעט לא הגיעו, לזה שכן הגיעו, חיפשו אופנה וזלה.

עסקות היו בינוניות. גם דוגמנית קבועה לא הוצמדה לעניין וכשנזקקו לאחת, קראו לה מחדר-הדוגמניות. שרובן לא כל-כך אהבו להופיע בגדים תחתוניים.

ב'גדי אוק' חתיכיים וסקסיים: תחתוניים מתחרה, חלוקים וכותנות שקור' פות. המיגוון היה רחב, הקניינים היו מעטים וה-

זה לעורות ירוש' מירושלים המיז' ודוגמנית בז'אקט.